

with students with special educational needs, to self-actualize in the profession, and at the same time to find jobs in the profession easily, as their qualifications meet the requirements of the labor market, so developing corresponding standards becomes extremely important.

The study of the American experience in the training of special education teachers provides a historical and comparative analysis of relevant standards. As a result of the analysis, conclusions were made about the dependence of special education teachers' training standards on social, political, economic and other factors that determined the characteristics of care and education for people with disabilities, and thus directly influenced the formation of special education teachers' training system in the United States. The analysed standards were adopted in different eras of special education teachers' preparation: categorical orientation era (until late 1970s), noncategorical (1980-1990), and inclusive ones. The current content and organization of special education teacher training and inclusive education in the United States comply with the special teacher code of ethics, professional standards, and standards for the training, retraining, and certification of special education teachers according to their specialization.

The purpose of this work is to study the specifics of standards for preservice special education teachers' preparation in the USA as well as comparing the experience in Ukraine and formulating proposals for the domestic educational system reformation.

Key words: special education teachers' training in Ukraine, specialization of instructional programs, special education teachers' training in the USA, educational comparative studies.

УДК 378. 63(4:477)

Наталія Олійник

Вінницький державний педагогічний
університет імені Михайла Коцюбинського
ORCID ID 0000-0001-9340-4378
DOI 10.24139/2312-5993/2020.07/263-273

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ АГРАНОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ ТА США: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ

У статті розглянуто основні проблеми підготовки кадрового потенціалу в Україні та США. Показано, що значна увага приділяється підготовці наукових кадрів. Окреслено основні напрями роботи, що сприяють розвитку аграрного сектору у Сполучених Штатах, та виділені нагальні проблеми в розкритті наукового потенціалу України, а саме підтримка університетів та їх проектів на державному рівні, оновлення матеріально-технічної бази університетів, міжнародна співпраця між університетами, фінансування наукових розробок та проектів, підтримка молодих науковців тощо.

Ключові слова: *аграрні заклади освіти, студенти, освітнє середовище, аграрна галузь, заклади освіти США.*

Постановка проблеми. Із інтеграцією України до світового освітнього простору постало питання реформування вітчизняної освітньої галузі. Реформування системи аграрної освіти – одне з найважливіших завдань нашого часу. Інструментом реформування є інноваційна діяльність на всіх рівнях освіти, що розглядається як процес внесення якісно нових елементів. Реформування системи аграрної освіти є серйозним дієвим чинником підвищення інноваційно-інтелектуального потенціалу працівників сільського господарства країни. Важливі пріоритети реформування аграрної освіти в Україні окреслено в Національній доктрині розвитку освіти, Концепції розвитку вищої освіти, Законах про інноваційну та інтелектуальну діяльність (Про Національну доктрину розвитку освіти, 2002).

У Національній доктрині розвитку освіти України зауважено про значення гуманітарного чинника в розвитку суспільства й наголошено на необхідності формування особистості фахівця як творця й проєктувальника власного життя. Саме тому доречним є вивчення передового світового досвіду підготовки фахівців аграрної галузі.

Аналіз актуальних досліджень. Зважаючи на свою актуальність, порівняльний аспект підготовки студентів в аграрних закладах освіти привертає увагу багатьох учених. Дослідженням професійної підготовки студентів-аграріїв у країнах Європи займалася низка вітчизняних дослідників, а саме: провідні компоненти професійної підготовки майбутніх аграріїв у ЗВО Великої Британії досліджувала Ю. Лущик (Лущик, 2016); Н. Журавська вивчала реформування підходів у відборі змісту аграрної вищої освіти країн Європейського союзу (Журавська, 2009); науковець С. Заскалета акцентувала увагу на основних тенденціях професійної підготовки фахівців аграрної галузі в країнах Європейського Союзу (Заскалета, 2015); В. Каричковський аналізував особливості професійної підготовки менеджерів у закладах вищої освіти Російської Федерації (Каричковський, 2017). Однак, питання аналізу навчально-методичного інструментарію професійної підготовки майбутніх фахівців аграрної галузі в закладах вищої освіти США залишаються не вирішеними.

Метою даної статті є визначення провідних компонентів професійної підготовки майбутніх фахівців аграрної галузі у США. Завдання: 1) виявити основні чинники, що впливають на визначення провідних компонентів підготовки майбутніх фахівців аграрної галузі в США; 2) визначити основні напрями для покращення дослідницької підготовки майбутніх аграріїв.

Методи дослідження. Досягнення мети передбачало застосування низки методів: теоретичних – аналіз, синтез та узагальнення – для

здійснення теоретичного аналізу проблеми професійної підготовки майбутніх фахівців аграрної галузі в закладах освіти США; емпіричних: вивчення, аналіз та узагальнення практики підготовки майбутніх аграріїв в університетах аграрного профілю України та країни, що досліджується.

Виклад основного матеріалу. Поглиблення фундаментальних і прикладних наукових досліджень для розробки конкурентоспроможної науково-технічної продукції, що забезпечує ефективний розвиток українського агропромислового комплексу, є, на думку провідних фахівців, головним завданням вітчизняної аграрної науки. Підготовку фахівців для аграрного сектору країни покладено на заклади вищої аграрної освіти, від діяльності яких залежить прогрес інноваційного впровадження новітніх наукових розробок у сучасне аграрне виробництво XXI століття.

Важливим кроком на шляху покращення конкурентоспроможності українського аграрного виробництва є Концепція реформування аграрної науки на основі інноваційної моделі. Стратегічною метою реформування аграрної науки є виведення науково-технічних розробок на світовий рівень і повне та всебічне забезпеченні потреб агропромислового комплексу в передових наукових знаннях та технологіях (Заскалета, 2015, с. 21).

Перехід України до інноваційного способу виробництва ставить перед аграрною наукою нові завдання і цілі. За даними зарубіжних аналітиків, у розвинутих країнах інноваційні технології забезпечують від 80-85 % економічного росту, а інтелектуальна власність становить близько 70 % сукупної ринкової вартості корпорації та за експертними оцінками перевищує 20 трлн дол. (*Фінанси зарубіжних країн: навчальний посібник*, 2013, с. 177).

Основними завданнями реформування аграрної освіти є: оптимізація наукової інфраструктури країни; інтеграція науки й освіти з розвитку міжнародного науково-технічного співтовариства. Розвиток такого співробітництва і передбачає налагодження на постійній основі взаємного обміну сучасними досягненнями в науково-дослідній діяльності в аграрній галузі.

Те, що держава має відігравати головну роль у забезпеченні підтримки інноваційного розвитку аграрної галузі, засвідчує і зарубіжний досвід. За визнанням місцевих експертів, американські компанії виступають спонсорами, як правило, лише тих наукових проєктів, віддача від яких буде приносити їм швидку окупність і хороший прибуток. Перспективні розробки, пов'язані з високими ризиками і витратами, продовжують залишатися неминучим тягарем державного бюджету, від якого не можна відмовитися, оскільки без перспективного стратегічного планування програми

інноваційних досліджень лідерство США в світовому агропромисловому виробництві буде безповоротно втрачено (Biscotti, 2012, с. 17).

Важливою проблемою на сьогодні є оновлення матеріально-технічної бази університетів та наукових установ, лабораторне обладнання яких давно застаріло. За офіційними даними, у більшості закладів вищої освіти матеріально-технічне забезпечення навчальних лабораторій не оновлювався більше 30 років. Природно, що без оснащення аграрних закладів освіти й наукових установ приладами нового покоління неможливо здійснювати дослідження на світовому рівні.

Вкрай важливо, щоб інноваційний процес протікав за спільної участі виробничих підприємств, науково-освітніх установ, інноваційних фондів, дослідних інститутів та закладів освіти. Забезпечити поступ даного процесу неможливо без продуманої кадрової політики в аграрній сфері, зміцнення й розширення наукового потенціалу як національного надбання, що визначає майбутнє України.

Саме заклади вищої освіти готують фахівців і науковий кадровий потенціал держави, надають можливість для професійного зростання й удосконалення наукової діяльності професорсько-викладацького складу, забезпечують належні умови для інтелектуальної праці співробітників, аспірантів і студентів. Спільно з науковими установами аграрним закладам вищої освіти надана можливість у розробці нових інноваційних ідей та проєктів.

Гострота проблеми підготовки університетами нових наукових кадрів пояснюється й тим, що середній вік співробітників аграрних дослідних установ наближається до 50 років, частка співробітників у віці менше 29 років становить лише 5 %, кандидатів і докторів наук – 35 % при їх середньому віці 54 роки. Робота в цьому напрямі, як зазначається в офіційних заявах, вже ведеться. Однак, на сьогодні значна частина українських науковців виступає з лекціями перед студентами провідних аграрних закладів освіти, а викладачі беруть активну участь у розробці наукових проєктів. Таким чином, можна зробити висновок, що незважаючи на величезні успіхи, досягнення й величезний накопичений науковий потенціал, слід шукати нові джерела енергії з метою збільшення темпів виробництва продовольства для задоволення запитів швидко зростаючого населення планети, захисту навколишнього середовища та інших глобальних завдань, вирішити які без опори на наукові знання просто неможливо. Глобалізація науки вимагає зміцнення й розвитку міжнародної кооперації між науковцями всіх країн, яким належить працювати і обмінюватися результатами своїх досліджень у новому високотехнологічному інформаційному просторі.

Для подальшого розвитку і вдосконалення рівня науково-дослідної роботи аграрних закладів вищої освіти вкрай корисно більш детально вивчити закордонний досвід, зокрема, американський.

Проведення науково-дослідної діяльності на освітньому рівні безпосередньо пов'язується в США з роботою аграрних коледжів і університетів земельного гранту. Створені в 1862 р., вони повинні були не тільки готувати кадри вищої кваліфікації для бурхливо зростаючого сільського господарства країни, а й вести просвітницьку діяльність серед фермерів, займатися науковими дослідженнями, роблячи тим самим певний внесок у становлення і розвиток американської аграрної науки. Підтримка Конгресом США ідеї проведення державного фінансування дослідницької діяльності на всіх рівнях була закріплена в законодавчому порядку. Першим із цих фундаментальних законів був акт Хетча 1887 року, згідно з яким партнерство федерального уряду штатів розповсюджувалося на наукову діяльність в університетах. Наукова та просвітницька діяльність аграрних закладах освіти, а також високоефективна робота Аграрної дослідницької служби Міністерства сільського господарства США дали вражаючі результати. Американські продукти харчування й сировина стали найнижчими в світі за собівартістю, найбільш безпечними для споживача. Це відбулося за рахунок упровадження нових технологій і знань, найвищої продуктивності праці в аграрному секторі, що уможливило вивільнити з нього значні трудові ресурси. Повна зайнятість на фермах змогла забезпечуватися за рахунок використання менше 2 % населення країни. Упровадження нових технологій надало можливість полегшити працю фермерам та зробити її менш затратною. Значна частина працівників мала змогу працювати в сфері обслуговування й виробництва різної споживчої продукції. Зросли і обсяги американського аграрного експорту (*Office of Technology Assessment (OTA), US Congress, 1992*).

Значний успіх і популярність наукової діяльності аграрних коледжів та університетів принесли їх розробки в галузі молекулярної біології. Створені університетськими дослідниками спільно з ученими великих наукових центрів США нові біотехнології зробили переворот у галузі рослинництва і тваринництва. На думку американських експертів, з їх допомогою в недалекому майбутньому можна буде створити нову за якістю сільськогосподарську продукцію, за допомогою якої можна буде покращити виробництво й переробку продукції аграрного сектора. Так, наприклад, винахід на основі рослинницької інженерії дав змогу створити новий засіб із захисту злакових культур від шкідників, без використання

хімічних складників. Крім того, «трансгенні рослини могли би стати своєрідним «біореактором» для виробництва медикаментів, антитіл, або навіть пластику. А оскільки все більше число фермерів змушене згортати розміри свого виробництва, такі трансгенні культури могли би стати для них благом, оскільки з їх допомогою вдалося би підвищити прибутковість фермерських господарств.

Слід зауважити, що американські коледжі та університети першими відгукнулися на ідею створення дослідних центрів із розробки нових методів ведення сільського господарства без шкоди для навколишнього середовища. Уперше такий центр було створено при аграрному коледжі державного університету у Вашингтоні. Схожу ініціативу висунули і співробітники сільськогосподарських коледжів, університетів штату Вісконсин, які виступили зі зверненням до вчених університету взяти участь у розробці нових навчальних програм із урахуванням популяризації ідеї розробки нових екологічно безпечних методів ведення сільського господарства. На розвиток науки федеральним урядом були виділені земельні ділянки для проведення наукових досліджень.

У 1997 році відбулася наукова конференція на тему «Глобалізація аграрної науки і освітніх програм на прикладі Америки» (Chasan, 2000, с. 21). На якій було визначене важливе завдання – підвищення конкурентоспроможності сільського господарства США за рахунок покращення підготовки молодих фахівців. Упровадження даного завдання повинно було здійснюватися за допомогою створення таких умов, за яких випускники американських коледжів, університетів, а також викладачі могли би вільно конкурувати на світовому освітньому ринку. Ті з них, що займалися науковою діяльністю, а також вивчали досвід і впроваджували його у виробництво, отримували додаткову матеріальну винагороду. Це уможливило покращення й розширення співпраці з найбільшими дослідницькими центрами Європи, Азії та Африки, а також налагодження більш тісного контакту з ученими з провідних країн світу. Частина випускників аграрних університетів та коледжів мали змогу продовжити дослідницьку діяльність за кордоном, вивчаючи при цьому одну або кілька іноземних мов, причому не тільки європейських. Таким чином, для закріплення міцних позицій США в світовому агробізнесі ставка робилася на молодь.

Боротьба за нові ринки збуту американської сільськогосподарської продукції ставилася на перше місце під час визначення основних напрямів науково-дослідної роботи ЗВО. Особливе значення надавалося дослідженню зарубіжних ринків і можливості роботи на них. До проведення даних

досліджень залучалися досвідчені викладачі, у першу чергу ті, хто вже мав досвід дослідницької роботи, або ті, хто представляє американські аграрні корпорації, робота яких спрямована на пошук нових ринків збуту для своєї продукції. У зв'язку з цим, проводячи таку пошукову діяльність, аграрні коледжі й університети мали змогу отримати фінансову підтримку з боку агробізнесу, зацікавленого не лише в підготовці фахівців закладами вищої освіти, а також фахівців зі знанням міжнародної проблематики. Від закладів освіти також вимагалася науково-дослідницька діяльність, яка була би спрямована як на вдосконалення роботи агробізнесу на американській землі, так і на завоювання провідних позицій на світовому ринку виробництва й реалізації аграрної продукції (Chasan, 2000, с.24).

Нині американські аграрні коледжі та університети, крім підготовки фахівців-практиків, готують нове покоління молодих учених, яким доведеться працювати з новими викликами XXI століття. Фахівці для проведення досліджень щодо вдосконалення аграрного виробництва, переробки сільськогосподарської продукції та випуску нових продуктів харчування повинні мати диплом бакалавра. Для допуску до наукової роботи в університетах від претендентів вимагається наявність у них ступеня доктора або, у крайньому випадку, магістра.

Практично в усіх аграрних закладах освіти США студенти за власним бажанням можуть пройти ту чи іншу дослідницьку спеціалізацію й отримати по закінченню навчання сертифікат на право займатися науковою діяльністю. Програма підготовки молодих учених включає в себе освоєння низки обов'язкових дисциплін: математики, економіки, бізнесу, хімії і біології. Крім цього, їм пропонується пройти низку різноманітних спецкурсів технологічного циклу. Наприклад, ті, хто вирішив працювати в галузі тваринництва, обов'язково повинні вивчити спецкурси з: розведення та годівлі сільськогосподарських тварин, репродукції в тваринництві, фізіології, раціональних методів годівлі тварин, а також добре розбиратися в їх фізіологічних та біологічних характеристиках. Старшокурсники зазвичай спеціалізуються за основними напрямками сільськогосподарської науки, а саме, розведення тварин і генетика, рослинництво або схожі наукові галузі досліджень, над якими хочуть працювати майбутні вчені. Тим із них, хто вибрав для наукових досліджень генетику і біотехнологію, та їх роль у процесі виробництва продуктів харчування, необхідні широкі пізнання в галузі природничих наук, зокрема: клітинної та молекулярної біології, мікробіології, органічної, аналітичної та неорганічної хімії. При цьому студенти не обмежуються вузькою спеціалізацією. Навпаки, ті з них, хто

проявляє інтерес до поглибленого вивчення дисциплін та різнобічної підготовки, мають більше можливостей отримати кращу пропозицію щодо влаштування на престижну науково-дослідну роботу.

Від молодих учених вимагається наявність уміння працювати як самостійно, так і в колективі, чітко і ясно викладаючи при цьому свої думки в усній і письмовій формі. Їм потрібно також мати навички менеджменту, оперувати статистичними даними, вільно володіти комп'ютером, щоб обробляти зібраний матеріал і контролювати біологічні та хімічні процеси в своїх проектах.

Свою кар'єру молоді вчені починають, як правило, з науково-дослідницької або викладацької діяльності. Із набуттям досвіду вони можуть претендувати на більш престижні місця в якості керівників наукових проєктів або менеджерів із дослідних розробок, так чи інакше пов'язаних із аграрним сектором.

За даними за 2017 рік, у США налічувалося в цілому понад 31 000 посад, займаних ученими-аграріями й дослідниками в галузі створення нових видів продуктів харчування. Число вчених, які займаються проблемами землеробства і рослинництва, становило понад 14 тис. осіб; у сфері технології виробництва продуктів харчування задіяно 13500 одиниць наукового потенціалу. Значна частина науковців спеціалізується в галузі тваринництва, біля 20 % наукових співробітників працює в приватних компаніях, 15 % працюють в освітніх установах, 7 % становлять співробітники Департаменту сільського господарства США і близько 12 % – приватні консультанти без основного місця роботи. Середня заробітна плата у 50 % учених-аграріїв перевищувала в 2018 р. 60 тис. дол. на рік. При цьому у 10 % наукових співробітників мінімальний рівень оплати праці досягав 29 тис. дол., а найвищий становив 97 тис. дол. (*Фінанси зарубіжних країн: навчальний посібник, 2013, с. 184*).

За прогнозами на майбутнє щодо зростання числа науковців в аграрній галузі, випускники аграрних закладів освіти з дипломами бакалавра можуть працювати на дослідницькій роботі. У сучасних умовах ринок праці потребує фахівців, які би займалися дослідженням у галузі біотехнології і нанотехнології. Від результативності наукових досліджень у цій галузі залежить удосконалення аграрного виробництва й вирішення багатьох складних проблем сьогодення. Відзначмо, що останні два роки кількість учених, які займаються дослідженнями в аграрній галузі, збільшилася тільки на 1 % рік. Це обумовлене тим, що нині в Сполучених Штатах значна увага приділяється покращенню якості продуктів

харчування. Крім того, значна увага приділяється впливу продуктів харчування на стан здоров'я людини, саме з цієї причини дослідження в аграрній галузі поєднуються з медициною, екологією та іншими.

Висновок. Таким чином, визнаючи вагомий внесок, зроблений у розвиток аграрної науки закладами вищої освіти України та США, слід зазначити низку спільних проблем, які стримують кращий розвиток науково-дослідницької роботи в аграрних закладах освіти в обох країнах.

По-перше, незважаючи на кращий стан справ із фінансуванням наукових доробків із аграрної тематики в коледжах і університетах США в порівнянні з аграрними закладами освіти України, американські вчені відзначають слабку підтримку на державному рівні.

По-друге, досягнувши помітних успіхів у розвитку національних наукових шкіл, учені обох країн дедалі наполегливіше висловлюються на користь поглиблення міжнародного співробітництва між аграрними університетами. Глобалізація світових процесів, революція в засобах інформатики та комунікації створюють нові умови для розгортання науково-дослідницької діяльності на більш високому рівні.

По-третє, фінансування великими корпораціями наукових розробок, проєктів з метою збагачення призводить до зниження якості сільськогосподарської продукції, це, у свою чергу, завдає шкоди не тільки навколишньому середовищу, а й людям, які споживають дану продукцію. Ініціатива американських науковців у виробництві екологічно безпечного, нешкідливого продукту харчування, сьогодні головне завдання і для України.

По-четверте, тісна співпраця вітчизняних освітніх установ із американськими науковими центрами, дала б змогу оновити матеріально-технічну базу в університетах України.

І, по-п'яте, втрата інтересу молоді обох країн, у першу чергу в Україні, до досліджень в аграрній галузі ставить під удар перспективу розвитку аграрної науки. Необхідна невідкладна державна підтримка молодих учених, яка повинна не тільки підняти престиж педагогів-дослідників.

Перспективи подальших наукових розвідок вбачаємо в розробці ефективних напрямів підготовки конкурентоспроможного фахівця аграрної галузі на засадах праксеології.

ЛІТЕРАТУРА

- Журавська, Н. (2009). Реформування підходів у відборі змісту аграрної вищої освіти країн Європейського союзу: порівняльний аспект. *Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи*, 1, 193-204. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/OD_2009_1_26_2 (Zhuravska, N. (2009). Reforming approaches in the selection of the content of agricultural higher education in the

European Union: a comparative aspect. *Adult education: theory, experience, prospects*, 1, 193-204. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/OD_2009_1_26).

Заскалета, С. Г. (2015). *Тенденції професійної підготовки фахівців аграрної галузі в країнах Європейського союзу* (дис. ... докт. пед. наук: спец. 13.00.04) (Zaskaleta, S. H. (2015). *Trends of professional training of specialists of agrarian branch in the countries of the European Union* (DSc thesis)).

Каричковський, В. Д. (2017). Особливості професійної підготовки менеджерів у вищих навчальних закладах Російської Федерації. *Наукові записки*, 159, 60-64 (Karychkovskyi, V. D. (2017). Features of professional training of managers in higher education institutions of the Russian Federation. *Scientific Notes*, 159, 60-64).

Про Національну доктрину розвитку освіти. Режим доступу: <https://osvita.ua/legislation/other/2827/> (About the National Doctrine of Education Development. Retrieved from: <https://osvita.ua/legislation/other/2827/>).

Лущик, Ю. М. (2016). Становлення аграрної освіти Великої Британії. *Гуманітарний вісник ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»*, 36, II (18), 335-344 (Lushchik, Yu. M. (2016). Formation of agricultural education in Great Britain. *Humanitarian Bulletin of Pereiaslav-Khmelnytskyi State Pedagogical University named after Hryhorii Skovoroda*, 36, II (18), 335-344).

Фінанси зарубіжних країн: навчальний посібник (2013). Економічна думка (*Finance of foreign countries: a textbook* (2013). Economic thought).

Biscotti, D. (2012). University Agricultural Biotechnology Research in the Context of Academic Capitalism. *All academic research*, 17-24.

Office of Technology Assessment (OTA), US Congress (1992). *A New Technology Era for American Agriculture*. Washington, DC: US Government Printing Office.

Chasan, R. (2000). *The Land Grant Colleges – Changes Ahead?* Plant Science News. January.

Globalizing Agricultural Science and Education Programs for America (2017). National Association of State Universities & Land-Grant Colleges. Washington, DC.

РЕЗЮМЕ

Наталья Олейник. Подготовка специалистов аграрной отрасли в Украине и США: сравнительный аспект.

В статье рассмотрены основные проблемы подготовки кадрового потенциала в Украине и США. Показано, что значительное внимание уделяется подготовке научных кадров. Определены основные направления работы, которые способствуют развитию аграрного сектора в Соединенных Штатах, и выделены проблемы, насущные для развития научного потенциала Украины, а именно поддержка университетов и их проектов на государственном уровне, обновление материально-технической базы университетов, международное сотрудничество между университетами, финансирование научных разработок и проектов, и поддержка молодых ученых.

Ключевые слова: аграрные учебные заведения, студенты, образовательная среда, аграрная отрасль, учебные заведения США.

SUMMARY

Oliinyk Nataliia. Training of agricultural specialists in Ukraine and the USA: comparative aspect.

The main problems of personnel training in Ukraine and the USA are considered in the article. It is noted that considerable attention is paid to the scientific staff of the agricultural universities.

The purpose of this article is to identify the main components of training future professionals in the US agrarian industry. The objectives are to identify the main factors influencing the identification of the major components of training of future specialists in the agrarian industry in the United States, and to identify key areas for improving the research training of future farmers.

It is noted that research activities play an important place in American education institutions; they are aimed at improving the work of agribusiness and gaining a leading position in the world market of production and sale of agricultural products. Students can independently pursue a scientific specialization and obtain a certificate of the right to engage in scientific activities after graduation from the US agricultural institutions. The program of training future specialists in agriculture provides studying of mandatory disciplines and additional ones, special scientific courses. The main requirements for a young specialist include the ability to work both independently and in a team, communication skills; knowledge of management and economics; free computer skills to process materials and control biological and chemical processes in their projects.

The main areas of work contributing to the development of the US agricultural sector and highlighting the main pressing issues of scientific development of Ukraine are support for universities and their projects at the state level, updating the material and technical base of universities, international cooperation between universities, research and development funding and support for young scientists.

Key words: agrarian institutions, students, educational environment, agriculture, US education institutions.

УДК [371.134 : 793.3(07)

Леся Сало

Канівський коледж культури і мистецтв,

Уманський державний педагогічний

університет ім. Павла Тичини

ORCID ID 0000-0003-0146-7924

DOI 10.24139/2312-5993/2020.07/273-285

ПІДГОТОВКА ХОРЕОГРАФІВ У США: ЦІННОСТІ Й ПЕРЕКОНАННЯ

У статті розглядається підготовка фахівців із хореографії в університетах США. Визначено цінності й переконання, якими керується вища хореографічна освіта США, а саме: уособлення, креативне і критичне дослідження, емпатія, рефлексивна практика, колаборація і взаємозв'язок, комунікація й поширення ідей, здоров'я і